

Preziosa 2017 vecka i Florens Italien Galleria Botticelli visar LOD-Contemporary Swedish Silver

Medverkande från LOD: Erik Tidäng, Lena Jerström, Tobias Birgersson, Klara Eriksson, Petronella Eriksson, Pernilla Sylwan och Maki Okamoto. Kurator: Inger Wästberg.

Inger Wästberg fick i uppdrag av privat högskolan Le Arti Orafe i att kurera den Italienska Preziosa 2017 veckan i Florens. Årets tema var Sverige och svensk ädelmetall, smycke och Corpus. Inger Wästberg, politiker och smyckeskunst expert, erbjöd LOD att representera samtida svenskt Corpus och Silversmide på det anrika Galleria Botticelli. Jag blev medproducent och kontaktperson mellan Italien, Le Arti Orafe, Galleria Botticelli, Inger Wästberg och LOD.

Inger Wästberg valde i samråd med LOD mellan de olika arbeten vi då hade lagrade i Stockholm. Från mig valdes ”Wishing well” ”Cabbage patch”serien ”Mallard” och ”Ornament” Alla verken är tillagda som bildfiler. Eftersom verken tillkommit separat väljer jag att presentera de separat.

”wishing well” är ett för mig större verk där jag tar itu med de ”grabbigt” mekaniska former och tekniker jag ofta arbetar med och som jag själv tycker blir tråkigt och dött. ”Wishing Well” fick liv när jag började släppa igenom handknackade ”levande” ytor på silvret men framför allt när jag vågade lägga till ett gammalt trasigt metspö. Genom metspöt blev kontrasten med den förstörade Alfa Romeo röda vingmuttern och silverbrunnen hopknuten och verket blev till sist en mobil med den spänning jag så länge sökt efter.

”Cabbage Patch” serien. Här arbetar jag med kärlets urform och Corpus silversmidets lyxvärden. Jag tror att efter den kupade handen måste en kalebass eller stor nöt varit människans första käril och därför borde de de också vara corpus smidets urformer. När jag arbetar i silver handlar det ofta om metallens monetära och kulturella värde ofta in absurdum, därför valde jag här att se de ihåliga torkade kalebasserna som det höga värdefulla och silvret som det låga materialet använt till att lappa och laga. I internationella silvertävlingar formuleras det ofta hur mycket av det färdiga verket som måste bestå av 925 Sterling Silver och hur mycket som tillåts vara ”stödande” material. De formuleringarna tog jag fasta på och såg till att mina Silverlagningar täckte tillräckligt stor procent av kalebasserna för att bli godkända. Genom att vända på värden tvingar jag betraktaren att verkligen se materialen och sina egna värderingar.

”Mallard” eller ”Gräsand” Är den första afrikanska kalebassen jag arbetat med som Corpus konstnär. Kalebassen kom med mig hem från Tanzania när jag som fjortonåring följde med min mor på en inköpsresa för Handelsfront, Anti imperialistisk handel. Kalebassen, som var figurativt karvad av konsthantverkskollektivet Nuyumba ya sana gick i bitar under resan hem. Jag hade inte hjärta att slänga bitarna utan behöll dem under åren. När jag först började tänka på kalebass som ur corpus mindes jag lådan med bitar och började laga den. För mig adderar det en dimension att veta kalebassens bakgrund även om alla spår av ursprungsdekoren är borta. Efter lagningen arbetade jag med bokbindare och förgyllarmästare Wolfgang Bremer för att lägga till 24K bladguld. Bladguldet tvingar in kalebassen i Corpus facket utan att använda några av de tekniker förknippade med silversmide. Det här var också första gången jag lät ett objekt bli till under gång utan

måttsatt skiss vilket var min norm då. Oavsett hur "Gräsand" ser ut är den för mig en viktig milstolpe för mitt konstnärskap.

"Ornament" är också ett kalebassarbete men det kommer från projektet "Answering Pravu". Jag och sex kollegor från Konstfack Ädellab arbetade med ett korpusprojekt ihop med konstvetaren och filosofen "Pravu Mazumdar". Kollaborationen var en verbal /ickeverbal kommunikation mellan oss konsthantverkare och filosofen Pravu. Projektet presenterades i München i form av ett diskussions kafé där vi var serveringspersonal och diskussionspartner till besökarna. "Ornament" är mitt svar på Pravus tredje fråga, jag inkluderar frågorna nedan. Eftersom mitt svar på Pravus tredje fråga var ickeverbalt vill jag inte heller skriva något här utan ber er se på bilden jag inkluderat

Answering Pravu

Question

1 What is then a question? Where does a cup begin, where does it end?

2a Is there a threshold to corpus as such?

Where does a cup begin, where does it end?

b Are there thresholds within corpus?

Where does a cup end and a spoon begin?

Is there something like a "Corpusness" common to plates, knives, vessels, to name only a few of all that goes to constitute corpus objects?

3 Some of you are jewelers. Is there any essential relation between corpus and ornament?

Mina tre bidrag till Galleria Botticelli fungerade underbart ihop med den galet antika inredningen och de andras arbeten tack vare Inger Wästbergs säkra hand.